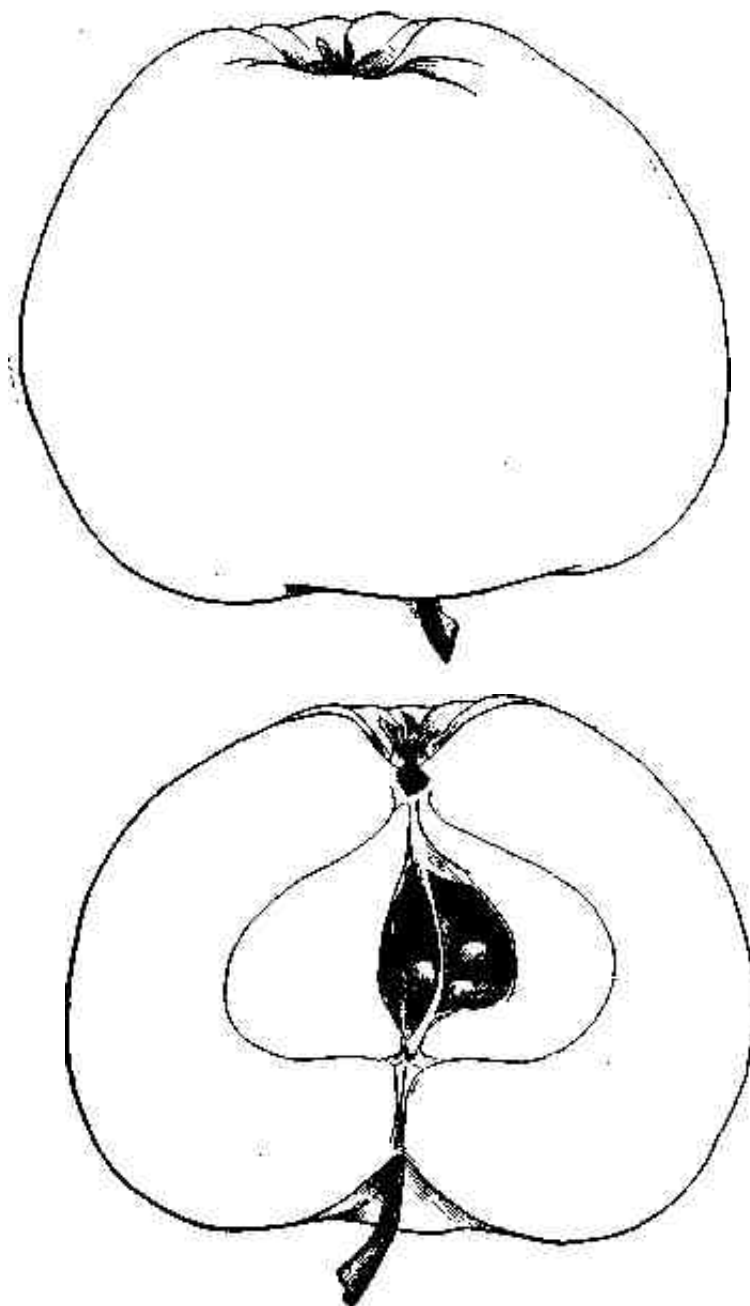

24. Kejser Alexander.

Literatur og Synonymer.

1. Aporta (Van Mons, Catalogue descriptif de la partie des arbres fruitiers, qui de 1798 à 1823 ont formé sa collection, p. 56, Nr. 165).
2. Kaiser Alexander von Russland, Aporta Nalivia (Diel, Kernobst-sorten, II, 1823, p. 65).
3. Empereur Alexander (Lindley, A guide to the orchard and kitchen garden, 1831, p. 14).
4. Grand - Alexandre (André Leroy, Dictionnaire de pomologie, Nr. 185).
5. Empereur Alexandre (M. Mas, Le verger, V, Nr. 24).
6. Grand Alexandre (Catalogue descriptif des fruits adoptés par le congrès pomologique de France, 1887, p. 305).
7. Kaiser Alexander (Ed. Lucas, Illustriertes Handbuch der Obstkunde, Nr. 39). id. (Lauche, Deutsche

Pomologie, I, Nr. 16).

8. Alexander (Eneroth, Handbok i svensk pomologi, 1866, II, p. 28). id. (Downing, The fruits and fruit-trees of America, 1886, P. 74).

9. Kejser Alexander (Bentzien, Haandbog for Frugtrædyrkere, 1861, p. 171).

Historie. — Dette er et russisk Æble, som henimod Slutningen af forrige Århundrede blev dyrket i Moskov og tilgrænsende Gouvernementer under Navn af Aporta. Med Hensyn til dets Udbredelse udenfor Rusland vides det, at Planteskolegartner Lee i Londons Forstad Hammersmith fik Podekviste af det i Riga i Januar 1817 for at formere det i England. Han gav det Navn efter Alexander den 1ste, som på den Tid var Ruslands Kejser, og udstillede det på det londonske Haveselskabs Udstilling i Exemplarer, der vare 16 Tommer i Omkreds, 5 Tommer brede og 4 Tommer høje. Fra England kom det hurtigt til Belgien og Tyskland, men ikke før i 1838 til Frankrig. Her i Landet er det indført af Selskabet til Havedyrkningens Fremme fra det londonske Haveselskab for omtrent 50 År siden, og omtrent på samme Tid synes det, efter Eneroth, at være bleven indført i Sverrig fra Nordtyskland.

Beskrivelse af Træet. — Det er hårdført, meget raskvoxende og danner en smuk, bredt hvælvet Krone. — Sommerskud: middeltalrige, kraftige, lange og temmelig tykke, lidt knæede, imod Spidsen uldede, lyst rødbrune, lidt grønlig på Skyggesiden, punkterede med temmelig afrundede Lenticeller. — Bladknopper: store, brede, uldede, helt tilliggende. — Blade: på Sommerskuddene meget store, ovale eller ægformede, med livlig grøn Overflade, mat lysegrøn, lidet uldet Underflade, rund eller stumpet savtakket Rand og temmelig lang, tyk, riflet Bladstilk. Ved Frugtknoppene ere Bladene ofte omvendt ægformede eller bredest imellem Midten og Spidsen. — Frugtknopper: stumpet kegleformede, uldede. — Blomster: temmelig store, næsten sildige, udvendig kjødfarvet hvidlig-rosenrøde, indvendig hvide,

Frugtbarhed: god.

Kultur. — Dette kraftige Træ kan opelskes til smukke Højstammer og Halvstammer, dog er førstnævnte Form kun anvendelig i for Vinden særdeles godt beskyttede Haver, da de store Frugter meget let blæse ned. Halvstamme er den Form, vi her i Landet i Almindelighed anvende, og hvor der er tilstrækkeligt Læ, vil den også være at foretrække. På lidt mere udsatte Steder plantes helst Lavstammer. Som alle storfrugtede Æblesorter fordrer Træet god og kraftig Jord. På Doucin tager det villigt fat, opnår på god Jord ofte en 7—9 Fods Brede og bærer store og smukke Frugter. Det lader sig let bringe i Busk- og i Bægerformen. Til vandrette Snortræer egner det sig godt og giver her ofte de største og smukkeste Frugter.

Beskrivelse af Frugten. — Størrelse: meget stor, almindelig 90 mm. bred og 72 mm. høj, i bedste Udvikling, som Tegningerne vise, 112 mm. bred, 90 mm. høj. — Form: fladrund-kegleformet; Bugen sidder under Midten; Stilkenden bred og flad; over Bugen er den afrundet, stumpet tilspidset. Begge Halvdele næsten lige store. Tværsnit næsten rundt. — Frugt stilk: Længde ikke meget variabel, ca. 25 mm. lang, middeltykk eller tynd, træagtig, lidt krum, lidt dunet, bleggryn, på Solsiden brunrød, siddende i en dyb og temmelig jævn Stilkgrube. — Bæger: halvt åbent eller næsten åbent, lidt uldet; Bægerblade temmelig lange og brede, i Bunden adskilte, svagt indadbøjede, oprette, i Spidsen lidt udadbøjede, anbragte i en dyb, ofte snæver Nedsænkning imellem fem brede Ribber, der ofte kunne forfølges ned over Frugten, men undertiden også tabe sig ovenfor Bugen. Bægerhulen kegleformet. Støv-trådene midtstillede. — Hud: glat, lidt glinsende, smattet, fra Træet grønliggul, på Lageret næsten lysegul; Solsiden er på solbeskinnede Frugter overdækket med lysere rødt, marmoreret, sribet og spættet med mørkerødt eller karminrødt; på Skyggesiden, ses kun enkelte, kort afbrudte røde Striber eller Spætter; overalt sparsomt punkteret med fine brune Prikker. Lugt ikke svag. Kjød: gullig-hvidt, undertiden med grønligt Skjær, løst, mørt, safrigt, sødt, lidt mere vinsyrligt, med svag Aroma. — Kjærnehus: løgformet; Kamrene imod Stilken stumpet tilspidsede, imod Bægeret spidse eller afrundede, rummelige, åbne, med sædvanlig to næsten små, men i Regelen godt udviklede, ægformede, tilspidsede, brune Kjæmer; Axehule

bred.

Modenhed. — Plukkes sædvanlig imod Slutningen af September og bliver tjenlig til Forbrug i Oktober og November.

Kvalitet og Brug: simpel Bordfrugt, god Kjøkkenfrugt; godt farvede Frugter have stor Værdi som Prydfrugter til Borddekoration.

Større Plantninger af denne Æblesort for Frugthandel og Udførsel ville have det forud for de fleste andre Sorter, at de smukt farvede Frugter, som produceres, altid ville være sælgelige og opnå de højeste Priser; men hvorvidt det Udbytte, en Plantning af den vil give, vil være så stort, at Dyrkningen kan lønne sig, må først erfares ved Prøvedyrkninger i det store.